

Streszczenie

Artykuł *Pułkownik Matuszewski, jedna rodzina – trzy Virtuti* to autoryzowany i uzupełniony o przypisy tekst referatu Sekretarza Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa dr. hab. Andrzeja Krzysztofa Kunerta wygłoszonego 3 kwietnia 2012 r. w Centralnym Ośrodku Szkolenia ABW w Emowie.

Inspiracją do zaprezentowania sylwetki płk. Ignacego Hugona Matuszewskiego stał się dla A.K. Kunerta artykuł prof. Włodzimierza Sulei zamieszczony w jednym z numerów „Przeglądu Bezpieczeństwa Wewnętrznego”.

Bohater niniejszego artykułu służył w odrodzonym Wojsku Polskim. Zajmował wiele eksponowanych stanowisk – był szefem Oddziału II Sztabu Generalnego (1920–1923), ekspertem wojskowym polskiej delegacji podczas konferencji pokojowej w Rydze, attaché wojskowym RP w Rzymie (1924–1926), naczelnikiem wydziału (1926–1927) i dyrektorem Departamentu Administracyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych (1927–1928), posłem RP w Budapeszcie (1928–1929) i kierownikiem Ministerstwa Skarbu (1929–1931). Do wybuchu wojny zajmował stanowisko prezesa dyrekcji Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie, a w latach 1931–1936 wchodził w skład redakcji „Gazety Polskiej” stając się szybko jednym z jej czołowych publicystów. Od 1941 r. aż do śmierci przebywał w Nowym Jorku, gdzie był inicjatorem powołania Komitetu Narodowego Amerykanów Pochodzenia Polskiego oraz założycielem Instytutu Józefa Piłsudskiego.

Artykuł przybliży także okoliczności przyznania Orderu Virtuti Militari córce I. Matuszewskiego, która zginęła w Powstaniu Warszawskim. Był to trzeci tego typu order w rodzinie pułkownika – poprzednie należały do pradziada Ignacego Matuszewskiego oraz do niego samego.

A.K. Kunert przypomina także historię ustanowienia tego najwyższego wyróżnienia za zasługi bojowe.